

[Torben Lund]

le ressourcer af til personale, sådan at de kunne yde den udmærkede indsats, de gør, inden for normale arbejdsrammer.

(Kort bemærkning).

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Nu kan alting jo misforstås og misfortolkes. Jeg mente det, jeg sagde, oprigtigt. Jeg kunne også ønske, der var nogle flere penge, så de fik bedre lønvilkår, men det var netop en ros til dem, at de på trods af deres vilkår gør dette stykke arbejde. Jeg mener faktisk, at de er for dårligt lønnet, men det er en anden diskussion. Vi skal ikke sige, at de så måske, som man kunne fristes til at sige, slækker lidt. Det er en hyldest til dem.

(Kort bemærkning).

Torben Lund (S):

Jeg synes, det bliver mere og mere besynderligt. Det, fru Inger Stilling Pedersen så må gå ind for, må jo være, at vi får nogle øgede bevilninger til sygehusvæsenet. Man kan ikke det ene øjeblik sige, at det er en vældig indsats, der ydes, og at de også skal have nogle bedre bevilninger, uden at fru Inger Stilling Pedersen også må tage konsekvensen og erkende, at det rent faktisk koster nogle penge at skaffe nogle normeringer og arbejdsvilkår, der kan være tilfredsstillende for personalet og i sidste ende til glæde for patienterne. Men vi glæder os til i en senere debat at høre fru Inger Stilling Pedersens reelle vilje til også at afsætte de ressourcer.

Birgitte Husmark (SF):

For os i SF er et af de væsentligste formål med en omstrukturering af sundhedsvæsenet, at der skal blive langt større tillid til, at man kan få den behandling, man har brug for, og på den måde, som man som bruger af sundhedsvæsenet synes er rigtig. Det kræver, at der kommer langt mere sammenhæng i sundhedssystemet, at det kommer tæt på brugerne. Derfor har vi, som jeg nævnte i mit første oplæg, stillet forslag om, at vi skal have en sundhedslov. Det skal ikke være en stor central sundhedslov, men en sundhedslov om den primære sundhedstjeneste, hvor SF ønsker, at sundhedsvæsenet skal praktiseres langt mere sammenhængende tværfagligt, end det i øjeblikket kan lade sig gøre, men ikke sådan, at privatpraktiserende læger

kan slå sig ned og arbejde i aldeles ophøjet ensomhed hver for sig. Det samme gælder i ret stor udstrækning også speciallæger. Her er præcis det samme problem. Her ønsker vi også, at der skal ske en helt anden sammenknytning mellem det primære sundhedssystem og, når det er nødvendigt, hospitalssystemet. Denne formidling kan, når det er nødvendigt, ske ved hjælp af speciallægenes indsats.

Vi glæder os i Socialistisk Folkeparti meget over, at Det Radikale Venstre også er indstillet på, at en omstilling af sundhedsvæsenet til en forebyggende indsats må kræve ekstra penge, i hvert fald i en overgangsperiode. Det er vi helt enige i og også i, at der selvfølgelig må ske en prioritering af de opgaver, som sundhedsvæsenet skal varetage. Den prioritering må vi politikere selvfølgelig være med til at foretage i håb om, at både vi og befolkningen kan blive rådgivet uafhængigt og kyndigt. Vi ønsker bestemt også, at befolkningen skal ind i debatten om, hvordan sundhedsvæsenet og det enkelte menneskes sundhed skal varetages.

Men vi kommer ikke uden om, at disse ting koster penge, og vi sidder stadig væk i den situation, at vores sundhedsminister ikke ønsker, at der skal bruges flere penge på dette område. Vi kan så kun gentage spørgsmålet: hvordan skal der så, når der skal ske den omlægning, som vi åbenbart er fælles om at ønske, både Socialdemokratiet og SF og regeringen, komme igennem med den, uden at der bliver afsat penge til videreuddannelse og også meget gerne socialmedicinsk forskning, som sundhedsministeren selv var inde på. Det glædede mig meget, at det netop var til forskning, som ikke er specielt lægespecialistorienteret. Det, vi er bange for, er stadig væk, at det kun bliver en del af sundhedsvæsenet, man fokuserer på, og ikke på den del, hvor de virkelig vanskelige problemer opstår, nemlig på arbejdsmiljøområdet. Her må vi med skam at melde sige, at det offentlige er faktisk også en stor synder på arbejdsmiljøområdet. Det gælder inden for sygehussektoren, hvor der sker en stor nedslidning i øjeblikket. Det sker også inden for andre offentlige områder. Man kan nævne asbestarbejdet på Foulum, der heldigvis er blevet stoppet, og man kan se de sidste virkninger nu på de arbejdere, som har været beskæftiget med at grave tunnelen under Københavns Havn og nu dukker op som arbejdsmiljøskadede personer med sten-